DUMKA

Z TOWARZYSZENIEM FORTEPIANU

do Słów T. Lenartowicza

UŁOŻONA I OFIAROWANA

na korzyść Rodzin

pozostałych po zmarłych na Cholerę

przez

ALEKSANDRA WRONIKOWSKIEGO

– 30 k

NAKŁADEM AUTORA

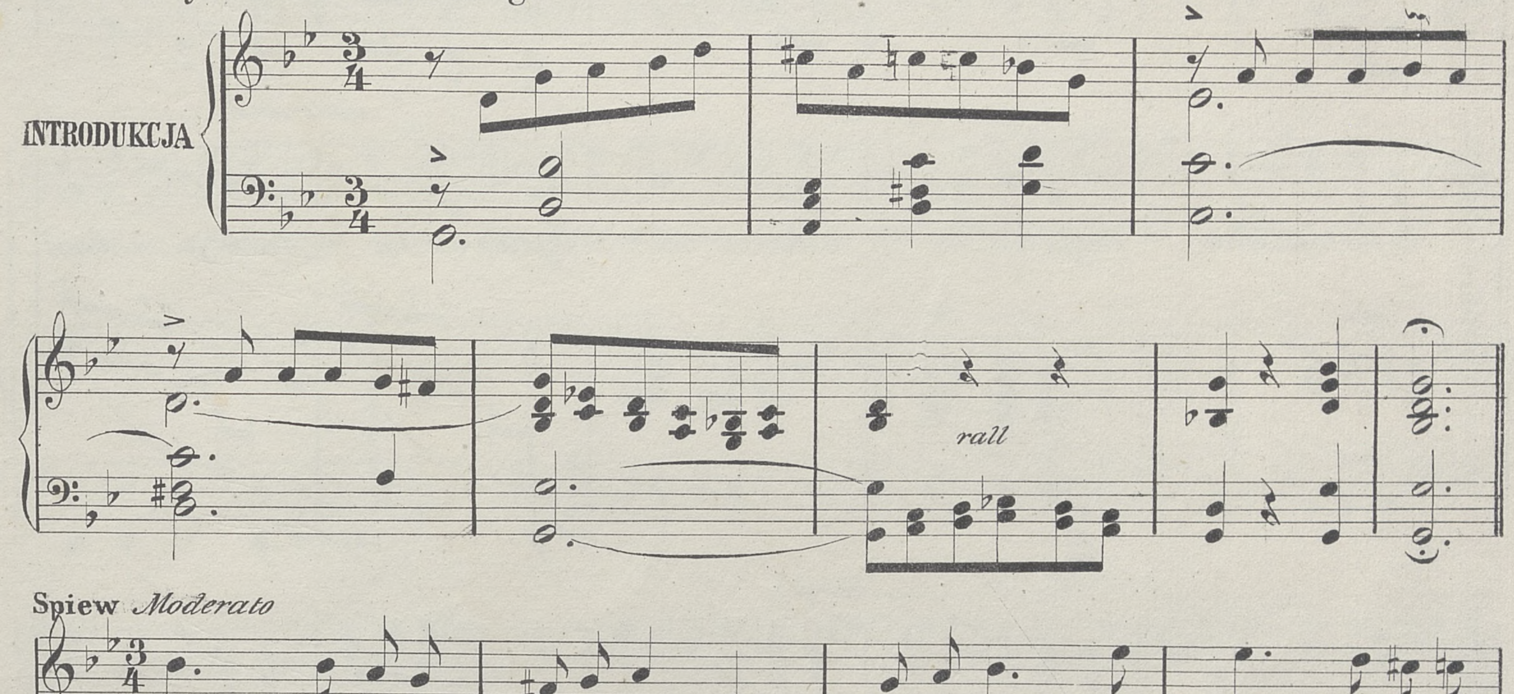
w WARSZAWIE

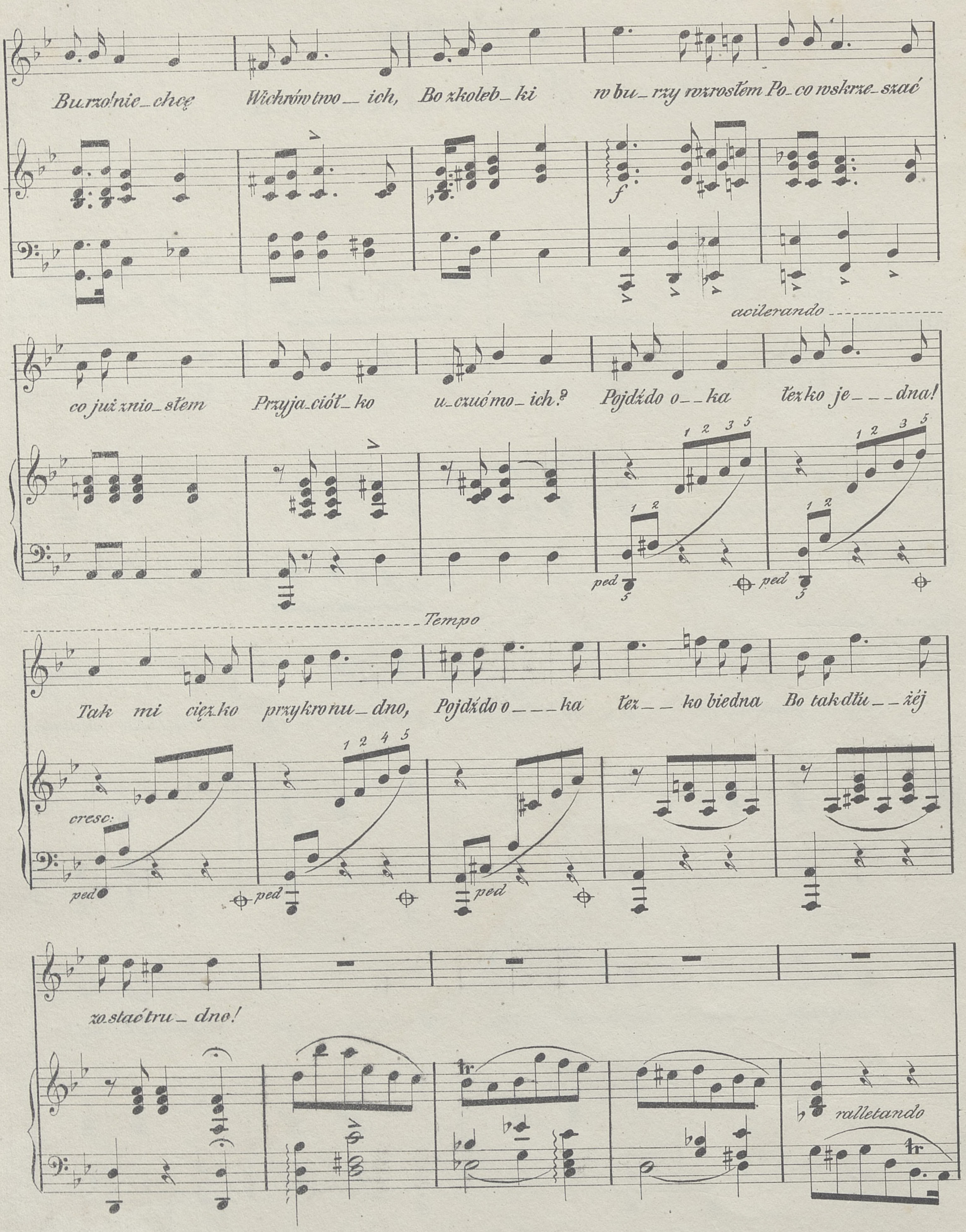
w Lit. A. Dzwonkowskiego i Spółki № 482.

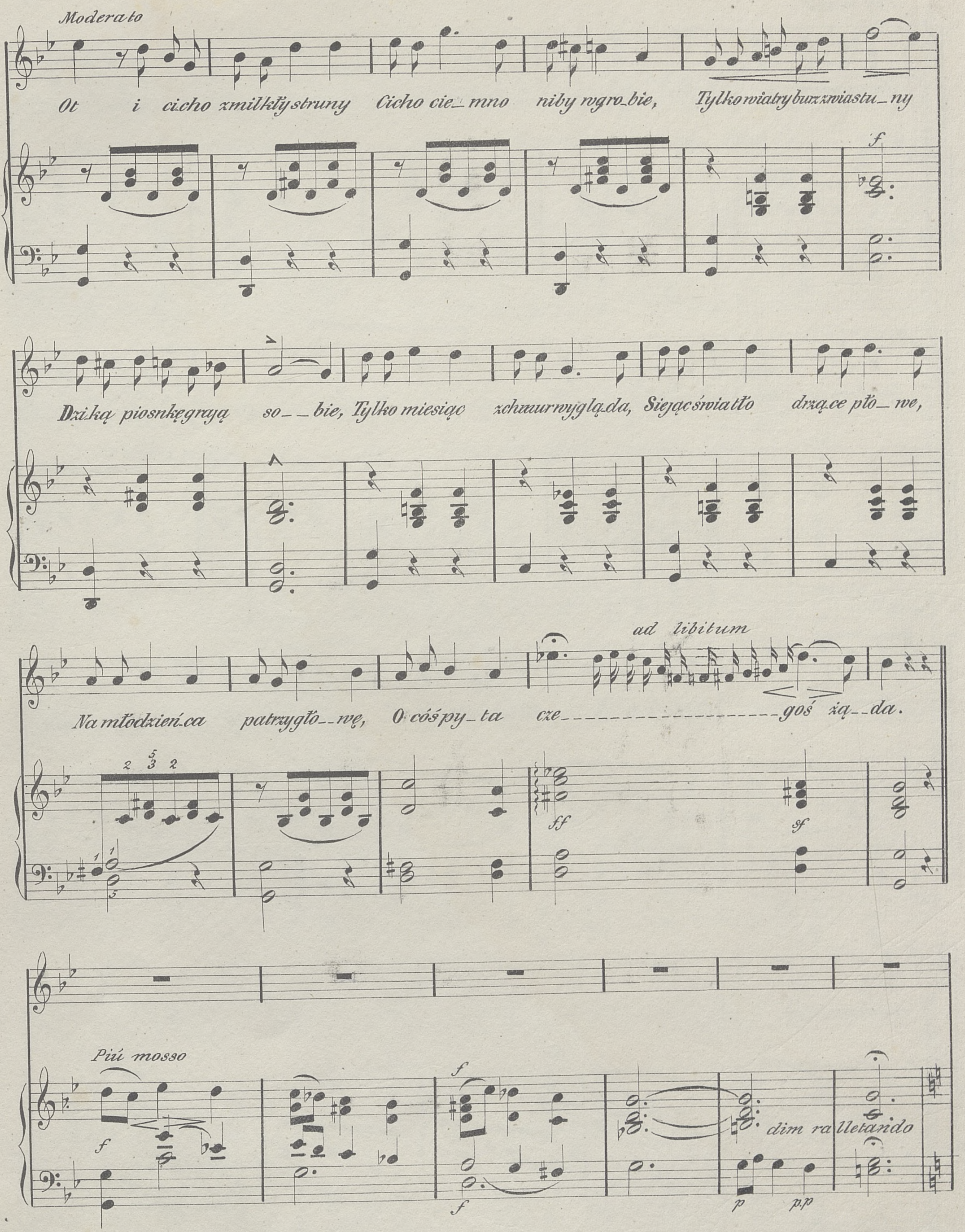
DUMKA

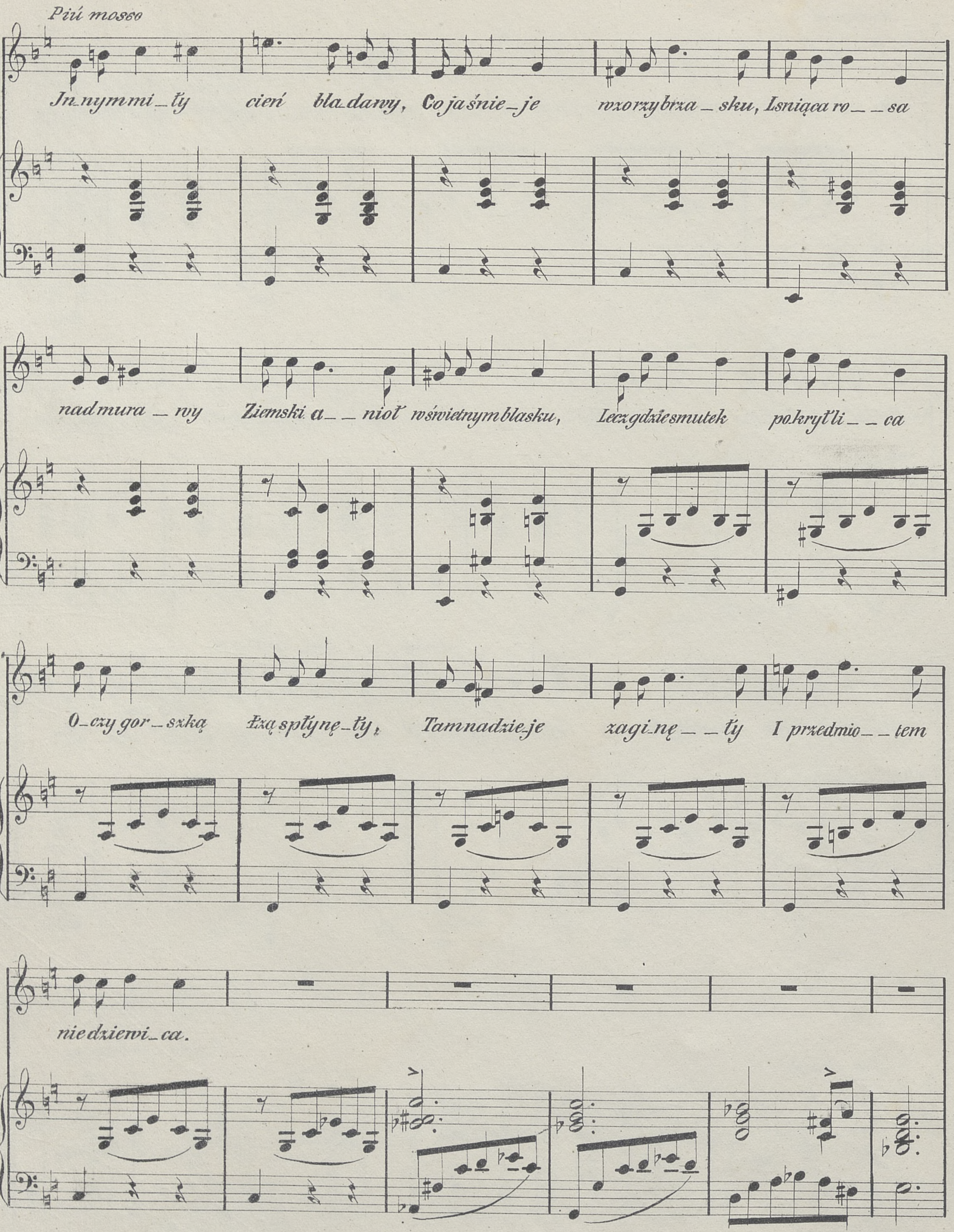
Słowa T. Lenartowicza.
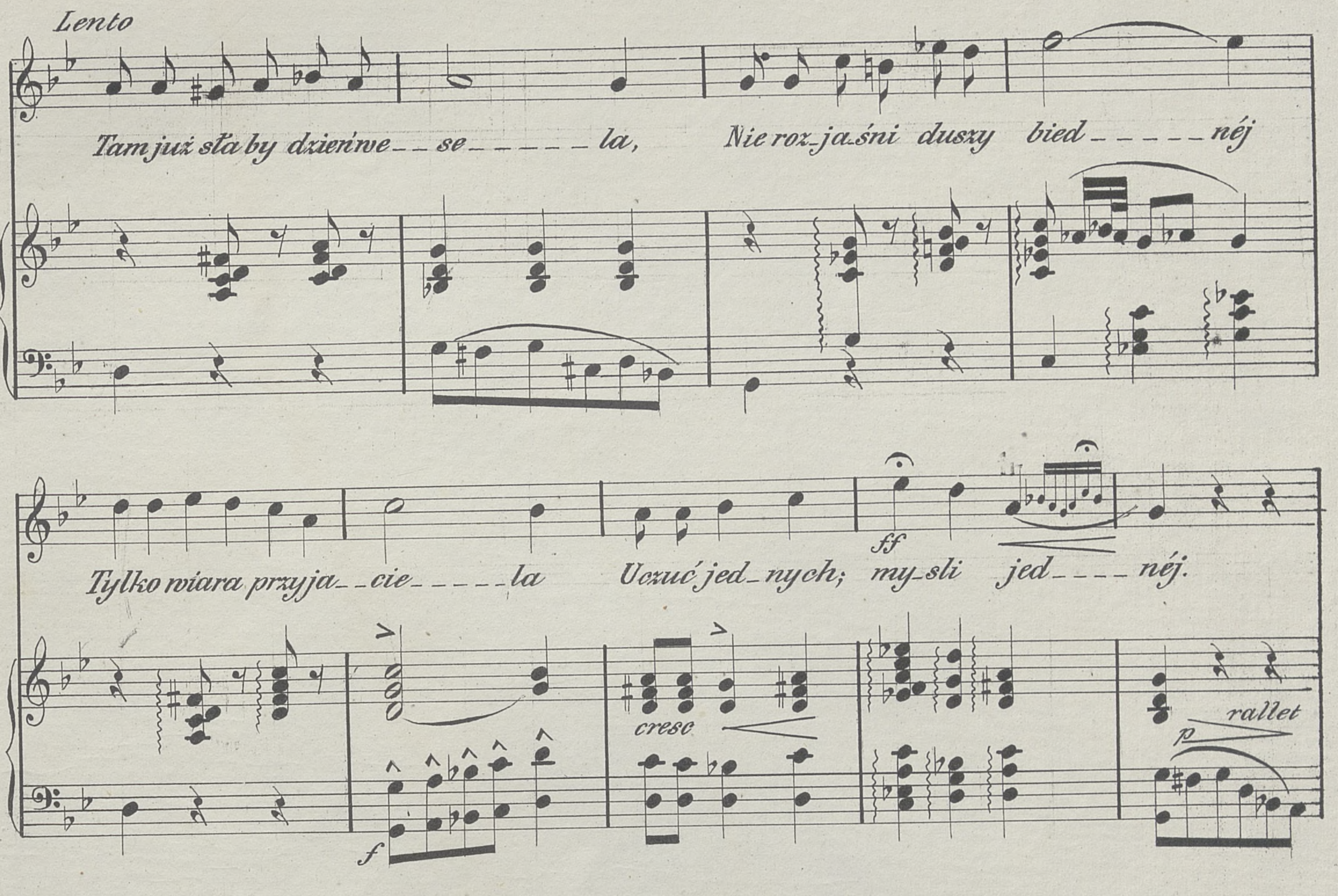
Muzyka Alex. Wronikowskiego.

Bu_rzo'nie_chcę Wichrów two_ _ ich, Bo z koleb_ki w bu_rzy wzrosłem Po_co wskrze_szać
acilerando
co już znio_słem Przyja_ciół_ko u_czuć mo_ich? Pojdź do o_ _ka łez ko je_ _ _dna!
ped
Tempo
Tak mi ciężko przykro nu_dno, Pojdź do o_ _ _ka łez_ _ko biedna Bo tak dłu_ _żéj
cresc.
ped
zo.stać tru_dno!
ralletando

Moderato
Ot i cicho zmilkły struny Cicho cie_mno niby w gro_bie, Tylko wiatry burz zwiastu_ny
f
Dziką piosnkę grają so__bie, Tylko miesiąc z chmur wyglą_da, Siejąc światło drżące pło_we,
ad libitum
Na młodzień_ca patrzy gło__wę, O cóś py_ta cze________________gość żą__da.
2 5 3 2
ff
sf
Più mosso
f
f
f
dim rallentando
p
pp

Piú mosso
Jn_nymmi_ły cień bla_dany, Co ja_śnie_je wzorzy brza_sku, Lśniąca ro__sa
nad mura_wy Ziemski a__nioł wświetnym blasku, Lecz gdzie smutek pokrył li__ca
O_czy gor_szką łzą spłynę_ły, Tam nadzie_je zagi_nę__ły I przedmio__tem
nie dziewi_ca.

Lento
Tam już sła by dzieńwe_ _ se_ _ _ _ _ la, Nie roz_ja_śni duszy bied_ _ _ _ _ néj
Tylko wiara przyja_ _cie_ _ _ _ _la Uczuć jed_nych; my_sli jed_ _ _ néj.
ff
f
cresc
p
rallet
Più mosso
sf
fff
Fini.

